

2017. május 8. hétfő

Jn 10, 1-10

Már az Ószövetségben van előzménye a pásztor és a nyáj, a juhok kapcsolatáról. Egyrészt vonatkozik ez az ószövetségi népre és vezetőikre: királyaira, főpapjaira és prófétáira; másrészt a népéről gondoskodó Istenre. A zsoltárok is megimádkozzák a pásztor és a nyáj kapcsolatát (23. zsoltár)

Elgondolkodtató, hogy itt Jézus nem nevezi magát Jópásztornak, csak a folytatásban, a 11. versből. A pásztorélethez veszi a hasonlatokat: pásztor, kapu, béres, rabló, tolvaj, legelő, akol. Jézus ajtó vagy kapu nyája számára. Az életre vivő kapu. Jézus szándékában, elgondolásában a pásztor és a nyáj szorosan összetartoznak. Elszakíthatatlan kapcsolat van köztük. A pásztor azonban nem zsarnokoskodhat a nyáj fölött, mert mindkettő kárát látja. A pásztor és nyája felelősek egymásért.

Közösségeinkben, családjainkban legyünk hiteles pásztorok és hiteles közösségi tagok és családtagok. Mindig szívesen olvasom és imádkozom Ezekiel próféta szavait a pásztorról és nyájáról: *„Nézzétek, magam gondoskodom nyájamról és magam ügyelek rájuk. Megkeresem az elveszettet, visszaterelem az elszéledtet, bekötözöm a sérültet, ápolom a beteget, a kövér és egészséges fölött meg őrködöm.”* (vö. Ezekiel 34, 11-16) Ezzel a lelkülettel éljünk közösségeinkben és családjainkban.

Tóth Miklós (Fertőd)